

International Science Group

ISG-KONF.COM

XVII

INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"THE LATEST TECHNOLOGIES IN THE DEVELOPMENT OF
SCIENCE, BUSINESS AND EDUCATION"

London, Great Britain

April 30 - May 03, 2024

ISBN 979-8-89372-185-0

DOI 10.46299/ISG.2024.1.17

THE LATEST TECHNOLOGIES IN THE DEVELOPMENT OF SCIENCE, BUSINESS AND
EDUCATION

47.	Тодорова А.С. ВИЗНАННЯ ЕКСПЕРТАМИ ЯК КРИТЕРІЙ МОДЕРНІЗАЦІЇ МЕРЕЖІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	248
48.	Фоміна Л.В., Фомін О.О., Фоміна Н.С., Меркулова Д.О., Лазаренко Ю.В. МЕДИЧНА ОСВІТА УКРАЇНИ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ ВІЙНИ	250
49.	Чернявський Н.В., Шахіна І.Ю. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ОНЛАЙН ІНСТРУМЕНТІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ СФЕРІ	254
PHILOLOGY		
50.	Boriak I. LEVERAGING UKRAINE MEMES AS A LINGUISTIC TOOL IN THE CONFLICT	261
51.	Kolesnyk A. THE BEGINNING OF PROFESSIONAL THEATER IN UKRAINE AS THE START OF A NEW STAGE IN SOCIETY'S LIFE	266
52.	Mashakova A.K. CULTURAL COMMUNICATIONS OF KAZAKHSTAN IN THE MODERN WORLD	268
53.	Nykyforenko I., Romanova Y. MELODIE, PAUSE UND SATZBETONUNG ALS BESTANDTEILE DER INTONATION IN DER DEUTSCHEN GESPROCHENEN SPRACHE UND DEREN REALISATION IN FRAGESÄTZEN IN EMOTIONAL GEFÄRBTER REDE	272
54.	Verbytska T., Kutscherajewa J. VOKALEINSATZVARIABILITÄT DER DEUTSCHEN PLURIZENTRISCHEN STANDARDAUSSPRACHE	277
55.	Никифорова І.В., Мельник О.І. РОЛЬ ІНТОНАЦІЇ У РОЗВИТКУ ДИГІТАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ	283
56.	Николова Г. НАБЛЮДЕНИЯ ВЪРХУ УСТОЙЧИВИТЕ И ОБРАЗНИТЕ СРАВНЕНИЯ С КОМПОНЕНТ ЦВЯТ В БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК (В СЪПОСТАВКА С НОВОГРЪЦКИ)	287

МЕДИЧНА ОСВІТА УКРАЇНИ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ ВІЙНИ

Фоміна Людмила Василівна,
доктор медичних наук, професор кафедри анатомії людини,
начальник навчального відділу

Фомін Олександр Олександрович,
кандидат медичних наук, доцент кафедри хірургії № 1,
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,
начальник Клініки ушкоджень,
Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону

Фоміна Надія Сергіївна,
кандидат медичних наук, доцент кафедри мікробіології,
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Меркулова Дар'я Олександрівна
асистент, кафедра пропедевтики дитячих захворювань
та догляду за хворими дітьми
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Лазаренко Юрій Вікторович,
кандидат медичних наук, доцент кафедри хірургії № 1,
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,
начальник травматологічного відділення Клініки ушкоджень,
Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону

Вища освіта України знаходиться в надзвичайних умовах, пов'язаних з вторгненням РФ, оскільки це призвело до закриття деяких закладів освіти, що розташовані на окупованих територіях та в зоні активних бойових дій, їх переведення на дистанційну форму навчання, змінило вид комунікації викладач-здобувач і обумовило повну залежність від технологій, що безумовно відобразилося на якості освіти.

Вища освіта України на теперішній час знаходиться в період трансформації, пов'язаної з її орієнтацією на європейський вектор відповідності та адаптацією до міжнародних стандартів. Зокрема, це стосується медичної освіти, яка активно впроваджує державну атестацію випускників у вигляді Єдиного державного кваліфікаційного іспиту (ЄДКІ), що включає об'єктивне зовнішнє незалежне оцінювання професійної компетентності здобувачів (Крок1, 2, 3), яке проводиться Центром тестування при МОЗ України зі спеціальностей: 222 «Медицина», 228 «Педіатрія», 221 «Стоматологія», 226 «Фармація», 223

«Медсестринство», 227 «Фізична терапія» та складання Об'єктивного структурованого клінічного іспиту (ОСКІ) – Objective Structured Clinical Examination (OSCE)). Підготовка до цих іспитів вимагає не лише глибокого вивчення лікувальної справи, але й широкої комунікації, обговорення різних клінічних ситуацій, що дало б здобувачеві змогу успішно скласти ЄДКІ та в подальшому оновлювати та вдосконалювати необхідні професійні знання. Більшість знань у медичній галузі здобувачі отримують не лише з підручників, посібників, але й з наочних засобів, біля ліжка хворого та в симуляційних центрах. Зазвичай, заняття проводили в аудиторному режимі.

Однак, введення військового стану та постійна загроза нападу або ракетних ударів змінила звичний формат і вища медична освіта України постала перед новими викликами, пов'язаними зі змішаною (аудиторною та дистанційною) формами навчання, часовими та навіть просторовими обмеженнями, ущільненням навчального матеріалу та адаптації його подання за нових умов. Відтак, до нових викликів ми відносимо:

- порушений режим навчання;
- відсутність можливості задіяти наочність – відпрацювання практичних навичок біля ліжка хворого;
- зменшення можливості оволодіти навичками медичної операційної практики;
- недостатня вербальна комунікація викладач-здобувач через часові обмеження або обмежені навчальні ресурси;
- втрата зацікавленості здобувачів і викладачів, обумовлена ресурсними та технічними обмеженнями;
- обмеження контролю успішності здобувачів;
- обмеження в залученні здобувачів до практичної частини наукових досліджень.

Погоджуючись з думками зарубіжних спеціалістів, військова загроза позначила новий вектор розвитку медичної освіти. Здобувачі освіти повинні також оволодіти новими компетентностями, які більше відповідають сьогоденним викликам. Нові компетентності включають:

- уміння вчасно реагувати на проблеми здоров'я населення;
- створювати та безперервно удосконалювати системи охорони здоров'я;
- залучати комп'ютерні технології в лікуванні пацієнтів, наукову дослідницьку роботу та освіту;
- усувати нерівність в наданні медичної допомоги
- набуття нових навичок з тактичної медицини та військово-польової хірургії» [1].

Водночас, сучасність в Україні дозволила переосмислити зміст і терапевтичної підготовки, враховуючи динамічний характер медичних знань, адже надзвичайний стан та пандемія коронавірусу зіштовхнули сучасну медичну науку та практику із проблемами, вирішення яких не має достатньо обумовлених та доведених або зовсім ніяких прецедентів. Відтак, на поверхню вийшла гостра необхідність не тільки оволодіння знаннями анатомії людини, біології, але

психології, тактичної медицини, фізичної реабілітації, щоб бути в змозі відповідати на загрози людському здоров'ю.

Значним недоліком дистанційної освіти є суттєве обмеження медичної практики (біля ліжка хворого) здобувачів освіти закладів вищої медичної освіти, оскільки їх присутність в лікарнях наразі виключена або значно зменшена. Це обумовлено нестачею обладнання, яке є дефіцитним та у першу чергу потрібне медичному персоналу лікарень. Відтак, лікарні неохоче або зовсім не беруть на практику або практичні заняття здобувачів. Винятком є інтерни, але їх кількість обмежена Державним замовленням МОЗ України. А приватні заклади охорони здоров'я або не бажають приймати інтернів на навчання, щоб не створювати собі конкурентів, або не мають ліцензії на підготовку спеціалістів.

Навіть у країнах, де широко практикується телемедицина, немає достатньо діапазону для роботи зі здобувачами у тому ж режимі, що й офлайн. Тому, як зазначають зарубіжні науковці, потрібно переглянути методи забезпечення отримання здобувачами необхідних професійних компетентностей у режимі потреб сьогодення. Наприклад, минулого року деякі університети за кордоном практикували передчасний випуск здобувачів освіти (магістрів та інтернів) з перспективою їх якнайшвидшого працевлаштування у лікарнях з двох причин: можливість набуття практичних навичок та притік нового медичного персоналу в умовах його дефіциту [1].

Варто також згадати заходи, що були проведені керівниками департаментів охорони здоров'я та провідними науковцями військової та тактичної медицини за підтримки влади, медиками волонтерського руху з метою ознайомлення здобувачів освіти медичних університетів з палітрою умінь і навичок, якими вони повинні оволодіти для ефективної діяльності в складних умовах, враховуючи необхідність проведення звичних лікувальних заходів під час надзвичайного стану. Також здобувачів знайомлять з необхідними професійними аспектами з галузі психології, соціології для роботи з пацієнтами під час надзвичайних ситуацій в умовах воєнного стану [2]. Це стосується депресивних та панічних станів серед переселенців, які пережили напади ворожої авіації та поранених бійців під час реабілітації, також бездомних або самотніх, літніх пацієнтів, інвалідів.

Вітчизняні науковці пропонують також низку заходів для забезпечення отримання здобувачами необхідних знань, умінь і навичок та подолання психологічних станів невпевненості, нудьги та втрати мотивації до навчання або навпаки, надмірних переживань щодо успішного складання іспитів за можливого дефіциту знань. До них належать:

- надання здобувачам більше інформації про відкритий доступ до університетських навчальних ресурсів;
- чіткий прозорий навчальний план з можливістю корекції відповідно до надзвичайних умов;
- щоденне спілкування з викладачами;
- розбудова мережі центрів симуляційної медицини та постійне оновлення їх оснащення;

- взаємодія викладачів і здобувачів у реальному часі, у тому числі і за допомогою інтернет-ресурсів [3].

Водночас, як свідчить наш досвід, за кордоном здобувачі освіти молодших курсів медичних факультетів мають можливість тимчасово працювати у відділеннях, де лікують поранених, проходячи практику «Догляд за хворими» та «Сестринська практика». Асоціація Американських медичних коледжів видала рекомендації по захисту здобувачів від можливих ризиків для здоров'я в нових умовах навчальної практики [4], з якими здобувачі освіти були ознайомлені, вивчаючи дисципліни «Безпека життєдіяльності», «Цивільний захист». Основи тактичної медицини всі бажаючі здобувачі освіти вивчали на міжнародному тренінгу, який був організований співробітниками кафедри медицини надзвичайних ситуацій та військової медицини.

Тож, не зважаючи на обмеження, здобувачам навіть вдалося швидше набути необхідні професійні компетентності, необхідні для роботи під час воєнного стану. Як і за кордоном, так і в Україні здійснюється модернізація системи тестування, і кожен науково-педагогічний працівник у взаємодії із колегами може зробити власний внесок у її розвиток. На нашу думку, це те поле, в якому нам потрібно вчитися розширяти свої можливості та також розвивати викладацькі професійні компетентності.

Список літератури:

1. Rose S. Medical student education in the time of COVID-19. JAMA. 2020;323(21):2131-2132. doi:10.1001/jama.2020.5227
2. Association of American Medical Colleges. Medical student away rotations and in-person interviews for 2020-21 residency cycle. Published May 11, 2020. Accessed July 13, 2020. <https://www.aamc.org/what-we-do/mission-areas/medical-education/away-rotations-interviews-2020-21-residency-cycle>
3. Пахольчук О.П., Недельська С. М., Павлов С.В. психологічний вплив карантину на медичну освіту та шляхи його подолання. Запорізький державний медичний університет: Підвищення якості медичної освіти. 2020. URL: https://ojs.tdmu.edu.ua/index.php/med_osvita/article/view/11090/10848.
4. The Transformational Effects of COVID-19 on Medical Education Lucey CR. Medical education: part of the problem and part of the solution. JAMA Intern Med. 2013;173(17):1639-1643. doi:10.1001/jamainternmed.2013.9074